

6. ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาโครงการ

ชื่อ (ภาษาไทย)	นายกฤษณ์ ทองเลิศ
(ภาษาอังกฤษ)	MR.GRIT THONGLERT
คุณวุฒิการศึกษา	นศ. ด. นิเทศศาสตร์
สถานที่ทำงาน	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
ตำแหน่งทางวิชาการ	รองศาสตราจารย์
โทรศัพท์	4681

7. สถานที่ทำการทดลองหรือเก็บข้อมูล

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

8. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

รายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร เป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประกอบการบรรยาย 2 ชั่วโมงและมีภาคปฏิบัติ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การประเมินผลการเรียนการสอนเน้นผลงานภาคปฏิบัติร้อยละ 50 โดยคิดคะแนนจากผลงานภาพถ่ายของนักศึกษา โดยเกณฑ์การประเมินคุณค่าของผลงานนั้น เท่าที่ผ่านมาเป็นการใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ตั้งอยู่บนหลักการที่ได้รับอิทธิพลมาจากหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายของประเทศตะวันตก ซึ่งเป็นต้นแบบของการจัดการเรียนการสอนทางนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายในประเทศไทยหาได้มีความสอดคล้องกับหลักการของตำราตะวันตกเสมอไปไม่ ประจักษ์ชัดจากผลการตัดสินคุณค่าของภาพข่าวหรือภาพถ่ายเชิงสารคดีที่ได้รับรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ ที่มีหลักเกณฑ์แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาในบริบทของการเรียนการสอนวิชาการถ่ายภาพ ได้พบปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ การประเมินคุณค่าผลงานของนักศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันของรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับงานสร้างสรรค์ กล่าวคือการประเมินคุณค่าผลงานจากผู้สอนมีความเป็นอัตวิสัยสูง ซึ่งในบางครั้งผู้เรียนมีข้อโต้แย้งผลการประเมินคุณค่าผลงานจากผู้สอน แม้ผู้สอนจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปที่เป็นที่ยึดถือกันในวงวิชาการซึ่งมีการประเมินคุณค่าผลงานจากนานาามิติ เช่น คุณค่าทางเนื้อหาของภาพ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ คุณค่าทางเทคนิค เป็นต้น

ต่อประเด็นเรื่องการประเมินผลการศึกษานี้ สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2558) กำหนดตัวบ่งชี้ที่ 5.3 หัวข้อการประเมินผู้เรียน ซึ่งเป็นชนิดของตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ ได้อธิบายตัวจุดมุ่งหมายและการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ดีอย่างน่าสนใจว่า

“...การประเมินผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือ การประเมินผลผู้เรียนเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้อันผู้เรียน การประเมินที่ทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่จนเกิดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร...ทั้งนี้ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์ประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ...มีการใช้การประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนได้” และได้กำหนดแนวทางการประเมินไว้ข้อหนึ่งว่า การประเมินนั้นต้องมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน สอดคล้องกับ “เกณฑ์ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม” หรือรับรู้ร่วมกันตั้งแต่แรก...”

จากหลักการดังกล่าว เป็นการตอบย้ำว่าเกณฑ์การประเมินผลที่ดีมีคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งคือ “ผู้เรียนมีส่วนร่วม” ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการสร้างเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์ผ่านกระบวนการวิจัยชั้นเรียน

ในการสอนภาคปฏิบัติในรายวิชานี้ หัวข้อที่สำคัญหัวข้อหนึ่งคือ “การจับจังหวะภาพเคลื่อนไหว” ซึ่ง Horton Brian (2001) เห็นว่าเป็นเกณฑ์คุณลักษณะของภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ที่ดี โดยได้จำแนกภาพประเภทนี้ออกเป็น 2 ลักษณะคือภาพที่แสดงการหยุดความเคลื่อนไหว (Stop motion) และภาพที่สื่อตามความเคลื่อนไหว (Panning) โดยปัญหาสำคัญของการประเมินคุณค่าผลงานประเภทนี้คือ ความสมดุลระหว่างการแสดงความสามารถทางด้านเทคนิคการใช้กล้องกับความหมายทางด้านสารสนเทศของเรื่องราว ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวจึงทำให้เกิดปัญหาในการประเมินคุณค่าผลงานของนักศึกษาที่ต้องพิจารณาทั้งในเชิงเทคนิคและการ

ประกอบสร้างความหมาย และทำให้เกิดปัญหาในการกำหนดค่าน้ำหนักการประเมินคุณค่าผลงานของนักศึกษา

จากประเด็นดังกล่าวจึงนำมาสู่การวิจัยเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานภาพถ่ายระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลงานร่วมกันนี้ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสร้างสรรค์บรรยากาศทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำมาซึ่งหลักเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับร่วมกันทั้งจากผู้สอนและผู้เรียน โดยคำนึงถึงศักยภาพทางความรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่นักศึกษาใช้ฝึกปฏิบัติงาน ด้วยหลักเกณฑ์การประเมินที่จะได้รับการวิจัยครั้งนี้ น่าจะนำมาซึ่งบรรยากาศการมีส่วนร่วมทางการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และความรู้สึกร่วมกันของนักศึกษา และการยอมรับเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานร่วมกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

9. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจังหวะความเคลื่อนไหว” ของนักศึกษา ที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนและผู้สอน
2. เพื่อศึกษาผลของการนำเกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายของนักศึกษาที่ได้รับการวิจัยไปใช้เพื่อการประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายที่สอดคล้องกับบริบทเหตุการณ์ของเรื่องราวที่นักศึกษาเลือกนำเสนอ
2. ได้หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่างานภาพถ่ายที่ได้รับการยอมรับร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน จะช่วยให้นักศึกษามีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานที่สอดคล้องกับแนวทางการประเมินผล และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสารดีขึ้น

11. ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าถึงปัญหาและวิเคราะห์ข้อมูล

ก) แนวคิดเรื่องการประเมินคุณค่าของภาพถ่าย เสนอโดย Horton Brian (2001) และ Gillian Rose (2001) ว่าด้วยแนวทางการวิเคราะห์และประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเพื่อการสื่อสารในมิติต่างๆ ได้แก่คุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านเนื้อหาสาระทางการสื่อสารมวลชน คุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านศิลปะภาพถ่าย พิจารณาจากประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือการผสมผสานระหว่างหลักการจัดองค์ประกอบภาพ ซึ่งหลักการจัดองค์ประกอบภาพได้แก่ การใช้ฉากหน้าและฉากหลัง การเน้นจุดสนใจด้วยกฎสามส่วน การแสดงทัศนียภาพ การใช้กรอบภาพ ความสมดุล คุณค่าของแสงและเงา และคุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านเทคนิคภาพถ่ายได้แก่ ความชัดเจนของภาพ ความถูกต้องของสีสีนในภาพ เป็นต้น

ข) ทฤษฎีโครงสร้างความคิดของบุคคล (Personal construct approaches) และตารางกรองการรับรู้ (The repertory grid)

Fransella, Bell and Bannister (2004) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างความคิดของบุคคล (Personal Construct Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพและความคิด ที่พัฒนาขึ้นโดย จอร์จ เคลลี (George Kelly) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ในปี ค.ศ.1955 ทฤษฎีโครงสร้างความคิดของบุคคลและเทคนิควิธีที่เรียกว่า “ตารางกรองการรับรู้ (Repertory Grid) เป็นแนวทางในการค้นหา “โครงสร้างความคิด” (Construct) ซึ่งเป็นวิธีในการมองหรือรับรู้โลกรอบตัวของบุคคลโดยมีการแทรกแซงหรือการตีความจากผู้วิจัยน้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ “ตารางกรองการรับรู้” เป็นวิธีในการศึกษาถึงองค์ประกอบทางการสร้างสรรค์ของภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องหวัหวัความเคลื่อนไหว” ในการรับรู้ของผู้เรียน ตารางกรองการรับรู้เป็นเครื่องมือที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างความคิดของบุคคล (Personal Construct Theory) จึงจำเป็นต้องเข้าใจแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความคิดของบุคคลตลอดจนขั้นตอนของวิธีการใช้ตารางกรองการรับรู้เพื่อเป็นแนวทางค้นหาคำตอบจากการวิจัยในครั้งนี้

เคลลี (Kelly) อธิบายว่าการคาดหวังและการทำนายเป็นแรงขับที่สำคัญของจิตใจมนุษย์ มนุษย์แต่ละคนเป็นนักวิทยาศาสตร์ โดยการสร้างความรู้หรือทฤษฎีของตนเองจากประสบการณ์

ในอดีต เพื่อใช้ในการทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ จากนั้นทดสอบความเที่ยงตรงของโครงความรู้ที่สร้างขึ้น ถ้าผลของการกระทำไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ความรู้ได้ทำนาย มนุษย์จะปรับเปลี่ยนโครงความคิด กล่าวคือ ปรับเปลี่ยนการตีความหรือเปลี่ยนการทำนายหรือเปลี่ยนทั้งสองอย่าง ซึ่งจะมีผลให้เปลี่ยนแปลงความคาดหวังในอนาคตด้วย กล่าวคือ มนุษย์จะจัดเก็บประสบการณ์ในรูปแบบโครงความคิด มองหรือตีความสิ่งต่าง ๆ ผ่านโครงความคิด และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นผ่านความเข้าใจเกี่ยวกับโครงความคิดของบุคคลนั้น เช่น สูดาเห็นว่าวัยรุ่นคนหนึ่งที่มีลักษณะเซ่อซ่า หยิ่ง ไม่นึกถึงจิตใจผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นโครงความคิดที่สูดาสร้างขึ้นหรือเรียนรู้เพื่ออธิบายพฤติกรรมของวัยรุ่นที่สูดาได้พบ การพัฒนาความรู้เริ่มตั้งแต่เกิด เช่น เด็กพบว่า “ถ้าฉันร้องไห้แม่จะมาหา” ความรู้หรือทฤษฎีนี้ถูกปรับแก้ไขเมื่อเด็กเติบโตขึ้น มนุษย์สร้างความรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นเพื่อทำนายการกระทำของบุคคลเหล่านั้น วิธีการค้นหาและแก้ไขโครงความคิดของมนุษย์นี้มีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ศาสตร์สมัยใหม่ใช้ในการค้นพบความจริงเกี่ยวกับโลกที่เราอาศัยอยู่

เคลลี่ กล่าวว่ามนุษย์คิดและกระทำในทิศทางเดียวกับสิ่งที่เขาคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น ส่วนหลักสำคัญของทฤษฎีโครงความคิดของบุคคล มีดังนี้ (Monaghan, 1972)

1. มนุษย์เฝ้าสังเกตเหตุการณ์ใด ๆ ก็ตามที่มีแนวโน้มจะหวนเกิดขึ้นซ้ำอีก
2. มนุษย์เห็นเหตุการณ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน
3. มนุษย์มีการจัดลำดับของสรรพสิ่ง
4. ระบบการสร้างของมนุษย์จะประกอบด้วยการจัดแบ่ง 2 ประเภท อีกนัยหนึ่งคือ มนุษย์จะเฝ้าหาด้านตรงข้ามสำหรับความหมายของสรรพสิ่ง
5. มนุษย์พยายามเชื่อมสัมพันธ์กับโลกภายนอกให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และพยายามที่จะรู้จักตนเอง
6. มนุษย์มีการจัดการกับโลกรอบตัวที่สอดคล้องสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้
7. ระบบการสร้างโครงความคิดของบุคคลมีความหลากหลาย มนุษย์เปลี่ยนวิถีทางในการจัดการกับโลกรอบตัว โดยขึ้นอยู่กับว่าจะอะไรมีความเหมาะสมกับเขา
8. การเปิดกว้างและความยืดหยุ่นของบุคคลสามารถทำให้จัดการกับสถานการณ์ที่หลากหลายได้
9. ยิ่งการตีความของมนุษย์ต่อสรรพสิ่งมีความเหมือนกันมากเท่าใด ยิ่งมีแนวโน้มที่ความคิดจะไปในทิศทางเดียวกันมากเท่านั้น

10. ยิ่งมนุษย์มีความเข้าใจต่อสรรพสิ่งจากมุมมองของผู้อื่นได้มากเท่าใด จะช่วยให้การสื่อสารกับผู้อื่นดีขึ้นเท่านั้น

มนุษย์พัฒนาโครงความคิดต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจโลกรอบตัวและบุคคลอื่น ซึ่งโครงความคิดที่มนุษย์ได้พัฒนาขึ้นนี้อยู่บนพื้นฐานของการตีความสิ่งที่ได้สังเกตเห็นและประสบการณ์ มนุษย์มีการอธิบายและตีความเหตุการณ์หรือสิ่งที่ได้เผชิญตลอดเวลา โดยสังเกตความเหมือนและความแตกต่างของสิ่งต่างๆ พร้อมๆ กัน เราจะไม่สามารถรู้จักสิ่งหนึ่งจนกว่าจะรู้สิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งนั้น เช่น เราจะไม่รู้จักความดีเลยถ้าเรายังไม่รู้จักความเลว ดังนั้น ทุกโครงความคิดของบุคคลมีสองขั้ว (Bipolar) เช่น ฉลาด-โง่ ความสุข-เศร้า และมนุษย์จะจัดวางบุคคลให้อยู่ ณ จุดใดจุดหนึ่งระหว่างสองขั้วนี้ การค้นหาระบบโครงความคิดของบุคคลหนึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในตัวบุคคลนั้นมากขึ้น เคลลี่ อธิบายว่า การเข้าใจบุคคลอื่นต้องอาศัยการมองโลกผ่านสายตาหรือความคิดของบุคคลนั้น เพราะมนุษย์มองโลกรอบตัวผ่านโครงความคิดที่เขาได้สร้างสรรคขึ้นมา ดังนั้น การศึกษาโครงความคิดของบุคคลจะช่วยให้เข้าใจจุดยืนหรือมุมมองของบุคคลที่มีต่อโลก และการสื่อสารกับบุคคลอื่นด้วย การใช้โครงความคิดของบุคคลนั้นจะช่วยให้เราเข้าใจบุคคลนั้นมากขึ้น

มนุษย์ใช้โครงความคิดในการจัดประเภทบุคคลและสถานการณ์ที่ได้เผชิญ โครงความคิดมีลักษณะสองขั้ว เช่น เป็นมิตร-เป็นศัตรู มนุษย์ทุกคนได้พัฒนาชุดของโครงความคิดที่ใช้ในการประเมินสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โครงความคิดมีคุณลักษณะดังนี้

1. ระบบโครงความคิดช่วยให้ทำนายเหตุการณ์ได้มากขึ้น
2. ระบบโครงความคิดสะท้อนความพยายามอย่างสม่ำเสมอในการอธิบายโลกรอบตัว
3. ระบบโครงความคิดสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้
4. บางโครงความคิดและบางแง่มุมของระบบโครงความคิดมีความสำคัญกว่าโครงความคิดอื่น

เคลลี่ ได้ออกแบบเทคนิค “ตารางกรองการรับรู้” (Repertory Grid) เพื่อใช้ในการศึกษา ระบบโครงความคิดของบุคคล (Personal Construct System) วัตถุประสงค์สำคัญของตารางกรองการรับรู้ คือ การสำรวจโลกแห่งความหมายของบุคคลซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การค้นหาโครงความคิดอาศัยการสนทนากับบุคคลหรือการสัมภาษณ์ เพื่อเข้าใจมุมมอง

ของบุคคลเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา โครงความคิดที่ได้ออกมาจากรายการรับรู้จะช่วยให้เข้าใจการตีความสิ่งต่าง ๆ ของบุคคลได้ เทคนิครายการการรับรู้เป็นวิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับมุมมองและทัศนคติของบุคคลอย่างเป็นระบบ อาศัยการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงความคิดของบุคคล

รายการการรับรู้ หรือ Repertory Grid สามารถนำมาประยุกต์กับงานด้านสื่อสารมวลชน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาผู้รับสาร เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการเนื้อหาของสื่อที่ผู้รับสารต้องการได้ ช่วยให้รู้จักผู้รับสารเป้าหมายดีขึ้น อันจะส่งผลต่อการวางแผนเนื้อหาและพัฒนาประสิทธิภาพในการสื่อสาร วิธีการของรายการการรับรู้มีวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายในของคำตอบ ซึ่งช่วยแก้ไขปัญหาของการศึกษาผู้รับสารจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบปกติที่มักได้คำตอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ “ดี” ที่ควรมีตามปกติหรือตามความคาดหวังทั่วไป

องค์ประกอบ (Elements) คือ สิ่งนำมาศึกษาเพื่อค้นหาโครงความคิดเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง องค์ประกอบที่นำมาศึกษาสามารถเป็นได้หลายอย่างขึ้นอยู่กับหัวข้อ เช่น รูปภาพบุคคล สถานการณ์ หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างสองบุคคล ถ้าต้องการศึกษาว่าบุคคลมีการตีความยาสีฟันอย่างไร องค์ประกอบในที่นี้คือยาสีฟันประเภทต่าง ๆ หัวใจสำคัญ คือ องค์ประกอบควรเป็นตัวแทนของหัวเรื่องที่ศึกษา ในกรณีนี้ยาสีฟันควรเป็นตัวแทนของยาสีฟันแบบต่าง ๆ สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ องค์ประกอบที่นำมาใช้ค้นหาโครงความคิดที่สะท้อนถึงการรับรู้ถึงคุณลักษณะที่ดีของภาพถ่ายคือ ภาพจับจังหวะความเคลื่อนไหวที่ผู้เรียนได้เลือกสรรมานำเสนอในกลุ่มว่าเป็นภาพที่ดี

วิธีการหนึ่งที่ใช้ศึกษาโครงความคิดของบุคคลได้ คือ การสุ่มเลือก 3 องค์ประกอบ (Triad) จากองค์ประกอบทั้งหมดในการศึกษาขึ้นมาพร้อมกัน และให้บุคคลพิจารณาว่า 2 องค์ประกอบใดมีความเหมือนมีลักษณะใดที่เหมือนกันหรือมีร่วมกัน ขณะเดียวกันสององค์ประกอบนั้นมีความแตกต่างจากองค์ประกอบที่ 3 อย่างไร วิธีการดังกล่าวจะเปิดให้บุคคลตีความสิ่งที่เห็นและสะท้อนโครงความคิดของบุคคลออกมาได้ ส่วนจำนวนครั้งในการสุ่มเลือกกลุ่มองค์ประกอบ (Triad) จะเป็นกี่ครั้งนั้นขึ้นอยู่กับเวลาที่ มี ผู้ศึกษาสามารถปรับจำนวนกลุ่มองค์ประกอบให้เหมาะสมกับเวลาได้

เทคนิคตารางกรองการรับรู้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา ซึ่งในงานวิจัยเรื่องนี้ ประเด็นที่ศึกษาโดยใช้ตารางกรองการรับรู้ คือ เกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องหวั่นไหว” ของนักศึกษา ที่ปฏิบัติได้จริง
2. องค์ประกอบ (Elements) ที่สามารถเป็นตัวแทนของหัวข้อที่ศึกษา เช่น ภาพ ภาพวาด สถานที่ บุคคล สถาบัน กลยุทธ์ทางธุรกิจ เป็นต้น สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ องค์ประกอบ ได้แก่ ภาพถ่ายที่สื่อความหมายในหัวข้อ “การจับจ้องหวั่นไหว”
3. การค้นหาโครงความคิดของบุคคลเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา โดยให้บุคคลได้พิจารณาความเหมือนและความแตกต่างของกลุ่มองค์ประกอบ
4. การจัดลำดับหรือการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ โดยใช้โครงความคิดของบุคคลนั้นเป็นเกณฑ์

สำหรับขั้นตอนของเทคนิคตารางกรองการรับรู้ สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา ซึ่งประเด็นในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องหวั่นไหว” ของนักศึกษา ที่ปฏิบัติได้จริง
2. กำหนดชุดขององค์ประกอบ โดยระบุหมายเลขหรือตัวอักษรให้กับแต่ละองค์ประกอบ และระบุหมายเลขหรือตัวอักษรของทุกองค์ประกอบไว้ด้านบนของตาราง
3. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษาว่าต้องการค้นหาโครงความคิดของกลุ่มที่มีต่อองค์ประกอบ โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบอย่างเป็นระบบ
4. สุ่มองค์ประกอบมาครั้งละ 3 องค์ประกอบ เช่น สุ่มได้องค์ประกอบ C D และ A จากนั้นถามผู้เรียนว่าสององค์ประกอบใดที่มีลักษณะใดเหมือนกัน และมีความแตกต่างกับองค์ประกอบที่สามอย่างไร
5. จดบันทึกสิ่งที่เหมือนกันของสององค์ประกอบไว้ทางด้านซ้ายของตาราง และบันทึกลักษณะที่ตรงกันข้ามไว้ทางขวาของตาราง วิธีการนี้ทำให้ผู้วิจัยได้โครงความคิดที่เป็นสองด้าน (Bipolar Construct)
6. ให้ผู้เรียนจัดลำดับขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบโดยใช้โครงความคิดของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ในการจัดลำดับขององค์ประกอบ

7. ผู้วิจัยจะต้องดึงโครงความคิดเกี่ยวกับประเด็นจากผู้เรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่ผู้เรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจะต้องทำซ้ำขั้นตอนที่ 4-6 เพื่อค้นหาโครงความคิดอื่นๆ โดยการสุ่มองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบในแต่ละครั้งให้ได้ชุดองค์ประกอบที่ไม่ซ้ำกัน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์จนได้โครงความคิดจากผู้เรียนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำโครงความคิดทั้งหมดเหล่านั้นมาจัดกลุ่ม โดยจัดโครงความคิดที่มีลักษณะหรือความหมายร่วมกันให้อยู่ในโครงความคิดเดียวกัน

เทคนิคตารางการรับรู้เป็นวิธีที่ทรงพลังในการสำรวจความคิดของบุคคลเกี่ยวกับหัวข้อ โดยเปิดให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือโครงความคิดด้วยตัวเอง ตารางการรับรู้ซึ่งเป็นเทคนิคที่ช่วยให้เข้าใจโลกทัศน์ของบุคคลถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในการศึกษาหัวข้อต่าง ๆ การวิเคราะห์งาน การประเมินผล การตัดสินใจในองค์การ และการตีความเกี่ยวกับความคิดของบุคคล รวมไปถึงการวิจัยตลาดเพื่อทราบถึงการตีความของผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

ค) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

กฤษณ์ ทองเลิศและพรหมพงษ์ แก้วดวงเด่น (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง หน่วยประกอบของภาพข่าวกีฬาต่อการรับรู้ของผู้รับสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจถึงคุณลักษณะของหน่วยประกอบต่าง ๆ ของภาพข่าวกีฬาที่ดีในการรับรู้ของผู้รับสาร แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาได้แก่ แนวคิดเรื่องการถ่ายภาพกีฬา ศิลปะภาพถ่าย คุณค่าของข่าว แนวคิดหลังสมัยใหม่กับการกีฬา แนวคิดการสร้างแนวความคิดของบุคคล และตะแกรงการรับรู้ เป็นแนวทางในการเข้าถึงปัญหานำวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อค้นหาสหสัมพันธ์ระหว่างหน่วยประกอบของภาพข่าวกีฬาที่ดีกับหน่วยประกอบอื่น ๆ และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อการอธิบายคุณลักษณะของภาพข่าวกีฬาที่ดีในการรับรู้ของผู้รับสาร ทั้งนี้โดยศึกษาข้อมูลภาพข่าวหนังสือพิมพ์จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ปี พ.ศ. 2545 และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี พ.ศ.2546 จำนวน 36 ภาพ

ผลการวิจัยพบว่าหน่วยประกอบของภาพข่าวกีฬาที่ดีในการรับรู้ของผู้รับสารมี 6 ประการ ได้แก่ ภาพข่าวกีฬาที่ 1) แสดงกิริยาท่าทางในจังหวะสุดยอด 2) ภาพที่มีการแสดงออกทางอารมณ์

และความรู้สึกของนักกีฬาอย่างเด่นชัด 3) ภาพที่สื่อถึงลักษณะความเป็นชาตินิยม 4) ภาพที่มีคุณลักษณะทางวัตถุแห่งสมัยนิยม 5) ภาพนักกีฬาที่มีชื่อเสียง 6) ภาพที่แสดงลักษณะทางสรีระกล้ามเนื้อของนักกีฬาอย่างเด่นชัด

กฤษณ์ ทองเลิศ พรหมพงษ์ แก้วดวงเด่นและอนุสรณ์ ศรีแก้ว (2548) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ของนักศึกษาในมุมมองของผู้เรียนการถ่ายภาพเชิงวารสารศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ของนักศึกษา ที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนและผู้สอน แนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางการศึกษาได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายภาพเชิงสารคดี ภาพข่าว การประเมินคุณค่าภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ แนวคิดการสร้างแนวความคิดของบุคคลและตะแกรงกรองการรับรู้ของบุคคล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลภาพข่าวกีฬาและภาพถ่ายเชิงสารคดีร่วมกับการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่าเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงสารคดีที่นักศึกษายอมรับประกอบด้วยเกณฑ์ 7 ประการได้แก่ 1) การใช้คุณค่าของแสงเงาเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ในภาพ 2) การใช้บุคคลเป็นองค์ประกอบในการสื่อเรื่องราวความหมาย 3) การใช้หลักทัศนียมิติในการจัดองค์ประกอบภาพ 4) ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของเรื่องราวเหตุการณ์ 5) มีการใช้มุมกล้องที่แตกต่างจากมุมมองสายตาศาปติ 6) ภาพถ่ายสะท้อนความเป็นจริงของเหตุการณ์ และ 7) ภาพแสดงภาพรวมทั้งหมดของเหตุการณ์ ในขณะที่เกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพข่าวกีฬาประกอบด้วยเกณฑ์ 6 ประการได้แก่ 1) การใช้มุมกล้องสื่อความสามารถของนักกีฬา 2) ภาพสื่อสารความแข็งแกร่งผ่านลักษณะกล้ามเนื้อของนักกีฬา 3) ภาพแสดงการหยุดความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ได้ดี 4) ภาพแสดงอารมณ์จากสีหน้านักกีฬาอย่างชัดเจน 5) การเลือกใช้ฉากหลังที่ทำให้ภาพนักกีฬามีความโดดเด่น และ 6) ภาพทำให้เกิดจินตนาการถึงความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์

อนุสรณ์ ศรีแก้ว (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง เกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ในมุมมองของผู้เรียนการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ของนักศึกษาที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนและผู้สอนและเพื่อนำเกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายของนักศึกษาที่ได้รับจากการวิจัยไปใช้เพื่อการประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัล

เพื่อการสื่อสาร แนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางการศึกษาได้แก่ แนวคิดเรื่องการประเมินคุณค่าของภาพถ่าย แนวคิดการสร้างโครงความคิดของบุคคล และแนวทางการวิเคราะห์ภาพ “สายตาที่ดี” ทั้งนี้โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลภาพบุคคลที่สื่อแสดงความหมายเรื่องมิตรภาพร่วมกับการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่าเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่นักศึกษายอมรับประกอบด้วยเกณฑ์ 3 มิติได้แก่ 1) มิติด้านเนื้อหาเชิงนามธรรมของภาพบุคคลที่มีนัยของการสื่อความหมายถึงการแบ่งปัน 2) มิติด้านอารมณ์ภาพที่แสดงผ่านการแสดงออกทางสีหน้าของผู้ที่เป็นแบบ 3) มิติด้านภาษาภาพเชิงเทคนิคที่เกี่ยวกับการสื่อความหมายแฝงของแสง นุ่มถึงความนุ่มนวลและมิตรภาพของบุคคล

12. ระเบียบวิธีวิจัย

12.1 ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

12.2 ระเบียบวิธี

การวิจัยนี้ใช้แนวทางการศึกษาการสร้างโครงความคิดของบุคคล (Personal construct approaches) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยที่บูรณาการร่วมกันระหว่างการศึกษาเชิงคุณภาพ (qualitative Study) ร่วมกับการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) โดยการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์ผู้เรียนแบบกลุ่มในลักษณะการระดมความคิด ส่วนการศึกษาเชิงปริมาณเป็นการนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ได้จำแนกประเด็นตามเกณฑ์คุณค่าที่นักศึกษาร่วมคิดขึ้นเพื่อนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องหวั่นไหว” ที่มีคุณค่าสูง กับเกณฑ์การประเมินในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็น 2 ประเภทคือ

- ก) ข้อมูลประเภทบุคคล คือประชากรนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 40 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากรทั้งหมด

ข) งานภาพถ่ายการจับจังหวะความเคลื่อนไหว ได้มาจากนักศึกษาแต่ละคนทำการเลือกมาอย่างเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ตามที่นักศึกษาพิจารณาว่าภาพดังกล่าวเป็นภาพที่มีคุณค่าในหัวข้อดังกล่าว รวมเป็นผลงานภาพ 40 ภาพ

12.4 เครื่องมือและการดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสัมภาษณ์ที่เรียกว่าตารางกรองการรับรู้ (repertory grid) ซึ่งเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลประเภทแนวความคิดของบุคคล ซึ่งแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวได้รับการพัฒนาขึ้นในสาขาจิตวิทยา แนวทางดังกล่าวได้รับการทบทวนและพัฒนาโดย Banister, Peter, Burman, Erica, Parker, Ian, Taylor, Maye, and Tindall Carol (1994) โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษาเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำงานภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจังหวะความเคลื่อนไหว” ที่ได้เลือกมาอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อคัดเลือกภาพที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ที่เขาคิดว่าเป็นภาพที่มีคุณค่าที่ดี จากนั้นนักศึกษาส่งภาพดังกล่าวให้กับผู้วิจัย ผู้วิจัยจะได้รับภาพทั้งหมด 7 ภาพ สาเหตุที่เลือกเพียง 7 ภาพ เพราะในทางจิตวิทยาการรับรู้นั้นเสนอว่าจำนวนสิ่งเร้าตรงหน้าที่ผู้ดูให้ความสนใจได้ในเวลาหนึ่ง ๆ นั้นจะไม่เกิน 7 ชิ้นหลังจากที่ได้เลือกงานภาพถ่ายมาทั้งหมด 7 ชิ้นงานแล้ว ผู้วิจัยนำงานทั้ง 7 ชิ้น มาลงรหัสแบบสุ่มโดยใช้สัญลักษณ์ A ถึง G กำกับชิ้นงานแต่ละชิ้น

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสุ่มหยิบงานภาพถ่าย 3 ชิ้นงานจาก 7 งานดังกล่าว ผู้วิจัยเปิดภาพถ่ายทั้ง 3 ชิ้นให้นักศึกษาดู แล้วผู้วิจัยได้ตั้งคำถามว่า “คุณค่าของภาพที่ดีที่เหมือนกันในภาพ 2 ภาพ โดยที่ไม่พบในภาพที่ 3” คืออะไร และ “ภาพถ่ายภาพที่ 3 นั้นมีความแตกต่างจากลักษณะที่พบใน 2 ภาพแรกอย่างไร” นักศึกษาร่วมกันระดมความคิดเพื่อหาความเห็นชอบร่วมกันในประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบที่ได้ในแบบบันทึกการเก็บข้อมูล (ดังตัวอย่างที่ปรากฏในขั้นตอนที่ 4)

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยขอให้นักศึกษาเรียงลำดับงานทั้ง 7 ตามลักษณะเกณฑ์คุณค่าที่สร้างขึ้น เริ่มจากงานที่มีลักษณะตามเกณฑ์การประเมินคุณค่าที่เหมือนกับสองภาพแรก ซึ่งจะบันทึกคุณลักษณะดังกล่าวในช่องของ “ความเหมือน” เรียงลำดับเรื่อยไปจากลำดับที่ 1 ไปสู่งานลำดับที่ 7 ที่มีลักษณะ “ความแตกต่าง” นำงานภาพถ่ายนั้นมาจัดเรียงลำดับคะแนน 1 ถึง 7 (งานที่มี

ลักษณะเข้าเกณฑ์คุณค่าของภาพที่ดีที่สุดให้ลำดับ 1 และไล่ลำดับไปถึงงานที่ 7 ซึ่งเข้าเกณฑ์ดังกล่าวน้อยที่สุด)

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลลงตาราง โดยลำดับ A, B,.....G บนตารางนั้นคือชิ้นงานภาพถ่ายแต่ละชิ้นข้างต้น ส่วนตัวเลขลำดับ 1 ถึง 7 ได้มาจากลำดับคะแนนในขั้นตอนที่ 3 ดังตัวอย่างในตาราง

	ความเหมือน	A	B	C	D	E	F	G	ความแตกต่าง
1	5	3	4	1	6	2	7
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8	ภาพถ่ายหัวข้อ “การจับ จับ จั ง ห ว ะ ค ว า ม เคลื่อนไหว” ที่มีคุณค่าดี มาก								ภาพถ่ายหัวข้อ “การ จับ จั ง ห ว ะ ค ว า ม เคลื่อนไหว” ที่มี คุณค่าน้อย

ขั้นตอนที่ 5 ทำซ้ำขั้นตอนที่ 2 ถึง 4 จนครบ 8 ครั้ง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ใช้เวลาประมาณ 60 นาที

ขั้นตอนที่ 6 หลังจากที่ได้บันทึกข้อมูลลงตารางดังกล่าวแล้วจนครบ 7 เกณฑ์การประเมินคุณค่าแล้ว ผู้วิจัยขอให้นักศึกษาเรียงลำดับงานที่เขาคิดว่าเป็น “ภาพถ่ายที่มีคุณค่าดีมาก” ไปสู่ “ภาพที่มีคุณค่าน้อย” แล้วบันทึกค่าคะแนนลงในช่องสุดท้าย ซึ่งตัวอย่างตารางข้างต้นคือช่องที่ 8

ขั้นตอนที่ 7 เปรียบเทียบหาความสอดคล้องของแต่ละคู่เกณฑ์การประเมินคุณค่าเพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ในแต่ละข้อ โดยเน้นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อที่ 8 กับข้ออื่นๆ เพื่อพิจารณาว่าเกณฑ์การประเมินคุณค่าในองค์ประกอบใดที่มีค่าสหสัมพันธ์กับภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องความเคลื่อนไหว” ที่มีคุณค่าดีมาก

12.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากค่าสหสัมพันธ์ Pearson หลังจากที่เราหาค่าสหสัมพันธ์แล้ว ผู้วิจัยจะแปลผลและตีความหมายของเกณฑ์การประเมินที่มีสหสัมพันธ์กับ ภาพถ่ายหัวข้อ “การจับจ้องความเคลื่อนไหว” ที่มีคุณค่าดีมาก เพื่อนำไปสู่คำอธิบายถึงตัวชี้วัดเชิงปฏิบัติการ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะการพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis)

12.6 วิธีการดำเนินงานตลอดโครงการ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกลุ่มและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา COM 223 การถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเพื่อสรุปเป็นรายงานวิจัยต่อไป

13. ขอบเขตของการวิจัย/

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Analysis) โดยศึกษาเกณฑ์การประเมินคุณค่าของภาพถ่ายเฉพาะภาพจับจ้องความเคลื่อนไหวที่ได้รับการนำเสนอทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเว็บไซต์ในระหว่างเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2558 ถึงพฤศจิกายน 2558

14. แผนงานและระยะเวลาการทำวิจัย

ตุลาคม 2558 ถึง กุมภาพันธ์ 2559

	ตค.	พย.	ธค.	มค.	กพ.
1. นำเสนอโครงการวิจัย	*****				
2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	*****				
3. เก็บรวบรวมข้อมูลภาพถ่าย		*****			
4. เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์นักศึกษา		*****			

4.วิเคราะห์ข้อมูล		*****			
5.เขียนรายงานการวิจัย			*****	*****	
6.ส่งผลงานการวิจัย					*****

15. งบประมาณ

1. ค่าตอบแทน

1.1 ค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการ 1 คน (ภายใน) 1,000 บาท

2. ค่าใช้สอย

3.1 ค่าจัดทำแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล 40 ชุด 800 บาท

3.2 ค่าจ้างพิมพ์งานและสำเนาเนื้อหา (เหมาจ่าย) 5,000 บาท

3.3 ค่าเข้าปกรูปเล่มงานวิจัย (200 บาท x 4 เล่ม) 800 บาท

3.4 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (เหมาจ่าย) 1,000 บาท

รวมงบประมาณที่หัวหน้าโครงการได้รับ 8,600 บาท

3. อื่น ๆ (จ่ายในนาม ศสพ.)

3.1 ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน 1,000 บาท

3.2 ค่าตอบแทนผู้ตรวจสอบบทคัดย่อไทย-อังกฤษ 200 บาท

3.3 ค่าสมนาคุณโครงการวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ 3,000 บาท

3.4 ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัย 10,000 บาท

รวมเป็นจำนวนเงิน 22,800 บาท

16. เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ ทองเลิศ. “ความหมายในจินตนาการกับความถูกต้องของภาพจับจ้องหวัหวัความเคลื่อนไหวในงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 6-7 (2546) : 124-133.
- _____. การถ่ายภาพเชิงวารสารศาสตร์ แนวคิด เทคนิค การวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: อินทนิล, 2554.
- กฤษณ์ ทองเลิศและพรหมพงษ์ แก้วดวงเด่น. “รายงานการวิจัยเรื่องหน่วยประกอบของภาพข่าวกีฬาต่อการรับรู้ของผู้รับสาร”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 8, 1 (ปีการศึกษา 2547) : 108-119.
- กฤษณ์ ทองเลิศ, พรหมพงษ์ แก้วดวงเด่นและอนุสรณ์ ศรีแก้ว. “เกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ของนักศึกษาในมุมมองของผู้เรียนการถ่ายภาพเชิงวารสารศาสตร์”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 9, 2 (ปีการศึกษา 2548) : 77-82.
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. คู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. [Online]. 5 กันยายน 2558 . Available from: <http://www.mua.go.th>
- อนุสรณ์ ศรีแก้ว. “เกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ในมุมมองของผู้เรียนการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 18, 2 (มกราคม-มิถุนายน 2558) : 8-15.
- Banister, Peter, Burmaan, Erica, Parker, Ian, Taylor, Maye, and Tindall Carol. Qualitative methods in psychology. Buckingham: Open University Press ,1994.
- Fransella, Bell, and Bannister. A manual for Repertory Grid Technique. West Sussex: John Wiley & Sons, 2004.
- Gillian Rose. Visual Methodologies. London : Sage Publications Ltd., 2001.
- Horton Brian. Guide to photojournalism. New York: McGraw-Hill, 2001.
- Monaghan, Robert R. “Repertory grid: Application to ascertaining viewer needs” in Education Broadcasting Review. Vol6/1 February 1972.
- Nick Lacey. Image and Representation. London. Macmillan Press LTD, 1998.

ลงนาม _____ ผู้เสนอโครงการ
(นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว)

17. ความเห็นของหัวหน้าภาควิชา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ หัวหน้าหน่วยงาน

ลงนาม _____

()

18. ความเห็นของคณะกรรมการประจำคณะ (ลงนามโดยคณบดี)

ลงนาม _____

(นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว)

หมายเหตุ โปรดแนบประวัตินักวิจัยมาพร้อมกันด้วย

ประวัติผู้วิจัย

อนุสรณ์ ศรีแก้ว สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เหรียญทอง) สาขาวิชาภาพยนตร์และภาพถ่าย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโทสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งคณบดี คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต